

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (десети състав)

16 юни 2016 година *

„Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Член 18, буква в) и членове 184 и 187 — Облагаеми сделки — Преустановяване на облагаемата икономическа дейност — Задържане на стоки, за които е приспаднал ДДС — Корекция на приспаданията — Период на корекция — Облагане на основание член 18, буква в) от Директива 2006/112 след изтичането на периода на корекция“

По дело C-229/15

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Naczelny Sąd Administracyjny (Върховен административен съд, Полша) с акт от 5 февруари 2015 г., постъпил в Съда на 19 май 2015 г., в рамките на производство по дело

Minister Finansów

срещу

Jan Mateusiak

СЪДЪТ (десети състав),

състоящ се от: F. Biltgen, председател на състава, E. Levits (докладчик) и M. Berger, съдии,

генерален адвокат: J. Kokott,

секретар: A. Calot Escobar,

като има предвид становищата, представени:

— от Jan Mateusiak — лично,

— за полското правителство, от B. Majczyna, в качеството на представител,

— за гръцкото правителство, от K. Georgiadis и K. Karavasili, в качеството на представители,

— за Европейската комисия, от R. Lyal и M. Owsiany-Hornung, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 3 март 2016 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: полски.

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 18, буква в) и член 187 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7), изменена с Директива 2009/162/ЕС на Съвета от 22 декември 2009 г. (ОВ L 10, стр. 14, наричана по-нататък „Директивата за ДДС“).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Minister Finansów (министърът на финансите) и г-н Jan Mateusiak по повод на облагането с данък върху добавената стойност (ДДС) на недвижими имоти, задържани от него при преустановяването на икономическата му дейност.

Правна уредба

Правото на Съюза

- 3 Член 18 от Директивата за ДДС гласи:

„Държавите членки могат да третират всяка от следните сделки като възмездна доставка на стоки:

- а) употребата от данъчнозадължено лице за целите на стопанската му дейност на стоки, произведени, изградени, добити, преработени, закупени или внесени в хода на тази дейност, когато длъжимият за такива стоки ДДС, ако са придобити от друго данъчнозадължено лице, не подлежи изцяло на приспадане;
- б) употребата от данъчнозадължено лице на стоки за целите на необлагаема сфера на дейност, когато длъжимият за такива стоки ДДС е станал подлежащ на цялостно или частично приспадане при тяхното придобиване или при тяхната употреба в съответствие с буква а);
- в) освен в случаите, посочени в член 19, задържането на стоките от данъчнозадължено лице или от неговите правоприменици, след като то преустанови облагаемата си икономическа дейност, когато длъжимият за тези стоки ДДС е станал подлежащ на цялостно или частично приспадане при тяхното придобиване или при тяхната употреба в съответствие с буква а)“.

- 4 Член 19, първа алинея от тази директива гласи:

„В случай на прехвърляне, възмездно или безвъзмездно, или като вноска в капитала на дадено дружество, на съвкупност или част от активи, държавите членки могат да считат, че не се извършва доставка на стоки и че лицето, на което се прехвърлят стоките, трябва да се третира като правоприменик на прехвърлителя“.

5 Член 168 от Директивата за ДДС гласи:

„Доколкото стоките и услугите се използват за целите на облагаемите сделки на данъчнозадължено лице, същото има правото, в държава членка, в която извършва тези сделки[,] да приспадне следното от дължимия данък върху добавената стойност, който то е задължено да плати:

а) дължимия или платен ДДС в тази държава членка по отношение на доставката за него на стоки или услуги, извършена или която предстои да бъде извършена от друго данъчнозадължено лице;

[...]“.

6 Член 168а, параграф 1 от Директивата за ДДС гласи:

„Когато недвижим имот, който представлява част от стопанските активи на данъчно задължено лице и се използва както за целите на стопанската му дейност, така и за лични цели от него или неговите служители, или по-общо, за цели извън предмета на стопанската му дейност, ДДС върху разходите за този имот се приспада в съответствие с принципите, изложени в членове 167, 168, 169 и 173 само пропорционално на неговото използване за целите на стопанската дейност на данъчно задълженото лице.

Чрез дерогация от член 26, промените в дела на използване на недвижим имот по смисъла на първа алинея се вземат предвид в съответствие с постановените с членове 184—192 условия, които се прилагат в съответната държава членка“.

7 Член 184 от Директивата за ДДС предвижда:

„Първоначално определената сума за приспадане се коригира, когато е по-голяма или по-малка от тази, на която данъчнозадълженото лице е имало право“.

8 Член 187 от Директивата за ДДС гласи:

„1. В случаите на дълготрайни активи корекцията се разпределя за период от пет години, включително годината, в която стоките са били придобити или произведени.

Въпреки това, държавите членки могат да базират корекцията на период от пет пълни години, считано от времето на първото използване на стоките.

В случаите на недвижими имоти, придобити като дълготрайни активи, периодът на корекция може да бъде удължен до 20 години.

2. Годишната корекция се извършва само по отношение на една пета от начисления върху дълготрайните активи ДДС или ако периодът на корекцията е бил удължен — по отношение на съответната дробна част от него.

Корекцията, посочена в алинея първа, се извършва въз основата на измененията на полагащото се приспадане през следващите години по отношение на това за годината, през която стоките са били придобити, произведени или когато е приложимо, използвани за първи път“.

Полското право

- 9 Член 14, параграф 1, точки 1 и 2, както и параграфи 4—6 и 8 от Ustawa o podatku od towarów i usług (Закон за данъка върху стоките и услугите) от 11 март 2004 г. (кодифициран текст, Dz. U., 2011 г., бр. 177, позиция 1054), в приложимата му към спора в главното производство редакция (наричан по-нататък „Законът за ДДС“), предвижда:

„1. С данъка се облагат стоките собствено производство и стоките, които след придобиването им не са били предмет на доставка на стоки, в случай на:

- 1) прекратяване на търговско или гражданско дружество, което не е юридическо лице;
- 2) преустановяване на облагаемата дейност от страна на данъчнозадължено физическо лице по член 15, което е длъжно на основание член 9б, параграф 6 да декларира преустановяването на дейността пред началника на данъчната служба.

[...]

4. Параграфи 1 и 3 се прилагат за стоки, по отношение на които е било налице право на приспадане на данъка по получени доставки.

5. В случаите по параграфи 1 и 3 данъчнозадължените лица са длъжни да изготвят инвентарен опис на стоките към деня на прекратяване на дружеството или преустановяване на облагаемата дейност, наричан по-нататък „инвентарният опис“. Към данъчната си декларация за периода, който включва деня на прекратяване на дружеството или преустановяване на облагаемата дейност, данъчнозадължените лица са длъжни да приложат информация за изготвения инвентарен опис, за установените въз основа на него стойности и за размера на дължимия данък.

6. В случаите по параграф 1 данъчното задължение възниква в деня на прекратяване на дружеството или в деня на преустановяване на облагаемата дейност.

[...]

8. Данъчната основа е стойността на включените в инвентарния опис стоки, определена съобразно член 29, параграф 10“.

- 10 Член 29, параграф 10 от Закона за ДДС гласи, че „в случаите на доставки на стоки по член 7, параграф 2 данъчната основа е покупната цена на стоките (без данъка), а когато няма покупна цена — себестойността, определени към момента на доставката на тези стоки“.

- 11 Съгласно член 91, параграфи 1—4 от Закона за ДДС:

„1. След приключване на данъчната година, през която е имало право на приспадане на данъка по член 8б, параграф 1, данъчнозадълженото лице е длъжно да извърши корекция на размера на приспадания данък за приключилата данъчна година в съответствие с член 90, параграфи 2—10, като подлежащата на приспадане част се изчислява съгласно член 90, параграфи 2—6 или 10 или съгласно разпоредбите, приети въз основа на член 90, параграфи 11 и 12.

2. Когато предмет на доставката са стоки и услуги, отнесени от данъчнозадълженото лице съгласно разпоредбите за доходното облагане към амортизируемите материални и нематериални дълготрайни активи, а също поземлени имоти и права на дългосрочно ползване на поземлени имоти, ако са част от материалните или нематериалните дълготрайни активи на приобретателя, с изключение на онези от тях, чиято начална стойност не надвишава 15 000

[полски злоти (PLN) (около 3 417 EUR)], данъчнозадълженото лице разпределя посочената в параграф 1 корекция за период от пет последователни години, а при недвижимите имоти и правата на дългосрочно ползване на поземлени имоти — за период от десет години, считано от годината, през която е започнало използването им. В случаите по първо изречение годишната корекция се извършва само по отношение на една пета, а за недвижимите имоти и правата на дългосрочно ползване на поземлени имоти — една десета от сумата на данъка, начислен във връзка с придобиването или производството им. За материалните и нематериалните дълготрайни активи, чиято начална стойност не надвишава 15 000 PLN [около 3 417 EUR], се прилага съответно параграф 1, като корекцията се извършва след изтичането на годината, през която е започнало използването им.

[...]

3. Корекцията по параграфи 1 и 2 се отразява в данъчната декларация за първия данъчен период от годината, следваща данъчната година, за която се извършва корекцията, а в случай на прекратяване на икономическата дейност — в декларацията за последния данъчен период.

4. В случай на продажба на посочените в параграф 2 стоки или услуги през периода на корекция, посочен в параграф 2, или в случай на облагане на съответните стоки в съответствие с член 14, до края на периода на корекция, който остава да изтече, се счита, че данъчнозадълженото лице използва тези стоки или услуги за извършването на облагаеми сделки“.

- 12 Член 96, параграф 6 от Закона за ДДС гласи, че „ако регистрирано по Закона за ДДС данъчнозадължено лице преустанови облагаемата си дейност, то е длъжно да декларира преустановяването на дейността пред началника на данъчната служба; за началника на данъчната служба тази декларация е основание за заличаване на данъчнозадълженото лице от регистъра на данъчнозадължените лица по Закона за ДДС“.

Спорът в главното производство и преюдициалният въпрос

- 13 Между 1997 г. и 1999 г. г-н Mateusiak осъществява инвестиционен проект, състоящ се в построяването на сграда със смесено жилищно-служебно предназначение със застроена площ 108,7 m² и обща обитаема площ 357,6 m² (в това число 87,8 m² за служебни цели). На 26 юли 1999 г. той получава разрешение за експлоатация на сградата.
- 14 Г-н Mateusiak си приспада платения ДДС по получените от него доставки, за които разполага с оригинали на фактури, документиращи покупката на строителни материали, плащания за труд и други, всичките свързани единствено с частта от сградата, предназначена за извършването на облагаема с ДДС дейност, а именно за нотариална кантора.
- 15 На 10 август 1999 г. предназначената за служебни цели част от сградата е вписана в инвентарната книга, водена за целите на данъка върху доходите на физическите лица, и започва да се употребява като актив за целите на неселскостопанска икономическа дейност. Началната стойност на този дълготраен актив, описан като „сграда за кантора“, възлиза на 101 525,70 PLN.
- 16 На 14 януари 2013 г. г-н Mateusiak подава заявление до директора на Данъчна служба Лодз (Izba Skarbowa w Łodzi), действащ от името на министъра на финансите (наричан по-нататък „данъчният орган“), да издаде задължителни указания по въпроса трябва ли в ликвидационния опис, изготвян при прекратяването на икономическата дейност, извършвана от физическо лице, което е и данъчнозадължено по Закона за ДДС, да се включи стойността на дълготрайните активи — недвижими имоти, собственост на това лице към датата на прекратяването на дейността. Ако отговорът е утвърдителен, той пита и каква стойност следва да се приеме за данъчна основа за целите на ДДС към датата на преустановяването на икономическата дейност.

- 17 Според г-н Mateusiak не трябва да се отчита стойността на принадлежащите му дълготрайни активи, тъй като това би довело до нарушение на принципа на неутралитет на ДДС, доколкото икономическата дейност е преустановена след изтичането на периода на корекция, който за недвижимите имоти е 10 години. Ако това негово становище не се приеме, той смята, че на облагане с ДДС подлежи само частта от сградата, която е била използвана за целите на извършваната икономическа дейност, като за данъчна основа се приеме себестойността ѝ, ако е по-ниска от текущите пазарни цени.
- 18 Като се позовава в частност на член 14, параграф 1, точка 2 и параграфи 4 и 8, както и на член 29, параграф 10 от Закона за ДДС, данъчният орган заключава, че облагането на стоките при преустановяване на облагаемата дейност е оправдано предвид самия механизъм на ДДС като данък върху потреблението и е именно отражение на принципа на неутралитет на данъка. Всички стоки, при закупуването на които е приспаднал данъкът, трябва да бъдат обложени с ДДС, за да се неутрализира приспадането.
- 19 Жалбата на г-н Mateusiak пред Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie (Люблински областен административен съд, Полша) срещу издадените задължителни указания за тълкуване е уважена с решение от 16 октомври 2013 г. Този съд приема, че членове 14 и 91 от Закона за ДДС трябва да се тълкуват в тяхната взаимовръзка, доколкото законодателят е установил взаимозависимост между облагането на дълготрайните активи при прекратяване на дейността и правото на приспадане на онази част от начисления във връзка с придобиването им данък, която не е била приспаднала през периода на корекция. След изтичането на този период дълготрайните активи на данъчнозадълженото лице към момента на прекратяването на дейността му не трябва да се облагат, нито да се включват в ликвидационния опис, тъй като е изтекъл нормативно определеният срок за корекция на начисления във връзка с придобиването им данък, който отразява заложения срок на изхабяване на тези активи в хода на дейността на данъчнозадълженото лице.
- 20 Министърът на финансите подава касационна жалба пред Naczelny Sąd Administracyjny (Върховен административен съд, Полша). Този съд изразява съмнения дали дори след изтичането на предвидения за съответния вид стоки период на корекция преустановяването на икономическата дейност пак налага да се обложи задържането на дълготрайния актив на основание член 18, буква в) от Директивата за ДДС.
- 21 Този съд посочва, че тъй като вече е изтекъл нормативно определеният срок на изхабяване на дълготрайните активи в хода на икономическата дейност на данъчнозадълженото лице, намерил израз в определения период на корекция (член 187 от Директивата за ДДС), може да се допусне, че през този период, в който съответният дълготраен актив е служил за целите на облагаемата му дейност, данъчнозадълженото лице е „изконсумирало“ приспаднатия данък по доставките, свързани с придобиването на актива, доколкото този данък е свързан през целия период на използване (на корекция) с подлежащия на внасяне данък, генериран от въпросния актив в хода на икономическата дейност на данъчнозадълженото лице.
- 22 При тези обстоятелства Naczelny Sąd Administracyjny (Върховен административен съд) решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Трябва ли член 18, буква в) от [Директивата за ДДС] да се тълкува в смисъл, че след изтичането на периода на корекция по член 187 от Директивата дълготрайните активи на данъчнозадълженото лице, във връзка с придобиването на които то е приспаднало ДДС, не следва нито да се облагат, нито да се включват в ликвидационния опис при преустановяване на дейността му, тъй като е изтекъл нормативно определеният срок за корекция на начисления данък във връзка с придобиването им, който произтича от заложения срок на изхабяване на тези активи в хода на икономическата дейност на данъчнозадълженото лице, или напротив,

трябва да се тълкува в смисъл, че независимо от периода на корекция дълготрайните активи подлежат на облагане при преустановяване на икономическата дейност на данъчнозадълженото лице?“.

По преюдициалния въпрос

- 23 С въпроса си запитващата юрисдикция иска по същество да установи дали член 18, буква в) от Директивата за ДДС трябва да се тълкува в смисъл, че задържането на стоки от данъчнозадължено лице след преустановяване на облагаемата му икономическа дейност, когато дължимият за тези стоки ДДС е подлежал на приспадане при тяхното придобиване, може да се третира като възмездна доставка на стоки и да се обложи с ДДС, ако е изтекъл периодът на корекция по член 187 от Директивата за ДДС.
- 24 В началото следва да се припомни, че съгласно логиката на системата, установена с Директивата за ДДС, данъците, с които са били обложени получените от данъчнозадълженото лице стоки или услуги, използвани от него за извършване на облагаеми сделки, подлежат на приспадане. Приспадането на платения данък върху получените доставки е свързано със събирането на данъка върху извършените доставки. Когато придобити от данъчнозадължено лице стоки или услуги се използват за целите на сделки, които са освободени или не попадат в приложното поле на ДДС, не може нито да се събира данък по извършени доставки, нито да се приспада данък по получени доставки. За сметка на това, доколкото стоките или услугите се използват за извършването на облагаеми сделки, данъкът, с който е била обложена доставката им, трябва да бъде приспаднал, за да се избегне двойното облагане (вж. в този смисъл решение от 30 март 2006 г., *Uudenkaupungin kaupunki*, C-184/04, EU:C:2006:214, т. 24 и определение от 5 юни 2014 г., *Gmina Międzyzdroje*, C-500/13, EU:C:2014:1750, т. 19).
- 25 В този контекст съгласно член 18, буква в) от Директивата за ДДС държавите членки могат да третират като възмездна доставка на стоки задържането на стоките от данъчнозадължено лице или от неговите правоприменици, след като то преустанови облагаемата си икономическа дейност, когато дължимият за тези стоки ДДС е подлежал на цялостно или частично приспадане при тяхното придобиване или при тяхната употреба в съответствие с буква а) от същия член. По този начин член 18, буква в) от Директивата за ДДС разрешава на държавите членки да предвидят специална разпоредба за случаите, в които данъчнозадълженото лице прекратява стопанската си дейност (вж. решение от 17 май 2001 г., *Fischer и Brandenstein*, C-322/99 и C-323/99, EU:C:2001:280, т. 86).
- 26 Както посочва запитващата юрисдикция, Република Полша е упражнила възможността, която предоставя член 18, буква в) от Директивата за ДДС. Тази юрисдикция обаче се съмнява дали разпоредбата, с която е транспониран член 18, буква в) от Директивата за ДДС, е трябвало да бъде приложена след изтичането на срока на корекция, който съгласно член 187, параграф 1, трета алинея от Директивата за ДДС може да бъде продължен до 20 години за недвижимите имоти, придобити като дълготрайни активи, но в Полша е 10 години според запитващата юрисдикция.
- 27 В това отношение следва да се отбележи, че основната цел на член 18, буква в) от Директивата за ДДС е да се избегне възможността стоките, за които ДДС е подлежал на приспадане, да станат обект на необложено с данък крайно потребление вследствие на преустановяването на облагаемата дейност, независимо от свързаните с последното причини или обстоятелства (решение от 8 май 2013 г., *Маринов*, C-142/12, EU:C:2013:292, т. 27).
- 28 Механизмът на корекция по Директивата за ДДС пък цели да увеличи точността на приспаданията по начин, осигуряващ неутралитет на ДДС, така че правото на приспадане за осъществените на предходния етап сделки да се запазва само доколкото служат за

извършването на облагаеми с данъка доставки. Така този механизъм има за цел да създаде тясна и пряка връзка между правото на приспадане на платения ДДС по получени доставки и използването на съответните стоки или услуги за извършване на облагаеми сделки (решение от 18 октомври 2012 г., ТЕЦ Хасково, C-234/11, EU:C:2012:644, т. 30 и 31).

- 29 Що се отнася до възникването на евентуално задължение за корекция на подлежащата на приспадане сума на платения ДДС по получени доставки, член 185, параграф 1 от Директивата за ДДС установява принципа, че подобна корекция се извършва по-специално когато след изготвяне на справка-декларацията по ДДС са настъпили промени във факторите, използвани за определяне на сумата на съответното приспадане (решения от 18 октомври 2012 г., ТЕЦ Хасково, C-234/11, EU:C:2012:644, т. 32 и от 13 март 2014 г., ФИРИН, C-107/13, EU:C:2014:151, т. 51).
- 30 Периодът за коригиране на приспаданията, предвиден в член 187 от Директивата за ДДС, позволява да се избегнат неточности при изчисляването на приспаданията, както и неоснователни предимства или неблагоприятни последици по отношение на данъчнозадълженото лице, по-специално когато след декларирането са настъпили промени във факторите, въз основа на които първоначално е определена сумата за приспадане. Вероятността от подобни промени е особено важна по отношение на дълготрайните активи, които често се използват в продължение на няколко години, през които предназначението им може да се променя (вж. в този смисъл решение от 30 март 2006 г., Uudenkaupungin kaupunki, C-184/04, EU:C:2006:214, т. 25 и определение от 5 юни 2014 г., Gmina Międzyzdroje, C-500/13, EU:C:2014:1750, т. 20).
- 31 Оттук несъмнено следва, че целта на облагането по член 18, буква в) от Директивата за ДДС на задържането на стоките, за които е приспадан данъкът, е подобна на целта на механизма на корекцията, доколкото става дума, от една страна, да се избегне създаването на необосновани икономически предимства за данъчнозадълженото лице спрямо крайния потребител, който закупува стоката с ДДС, и от друга страна, да се гарантира съответствие между приспадането на данъка по получени доставки и събирането на данъка върху извършените доставки (в този смисъл вж. по аналогия решение от 14 септември 2006 г., Wollny, C-72/05, EU:C:2006:573, т. 35 и 36, както и цитираната съдебна практика).
- 32 Това сходство в целите обаче не означава, че предвиденият период за корекция на приспадането чрез плащане на части в продължение на няколко години съгласно членове 184—187 от Директивата за ДДС може да се смята за срок, с изтичането на който вече не е възможно облагане в хипотезата на член 18, буква в) от Директивата.
- 33 Най-напред, от член 18, буква в) от Директивата за ДДС следва, че задържането на стоките от данъчнозадълженото лице след преустановяване на облагаемата му икономическа дейност може да се третира като възмездна доставка на стоки, ако длъжимият за тези стоки ДДС е подлежал на пълно или частично приспадане при тяхното придобиване.
- 34 Член 18, буква в) от Директивата за ДДС не предвижда никакво друго условие, в частност свързано с някакъв срок след придобиването, в който да е осъществено задържането на стоките след преустановяване на дейността, за да може да бъде обложено.
- 35 По-нататък, посочената разпоредба не препраща във връзка с прилагането ѝ към разпоредбите относно корекцията на сумата за приспадане по членове 184—192 от Директивата за ДДС, за разлика от член 168а, параграф 1, втора алинея от Директивата, който препраща към тези разпоредби във връзка с облагането на личното използване на недвижим имот съгласно член 26 от Директивата.

- 36 Накрая, корекцията на сумата за приспадане, която се извършва в частност когато след декларирането на данъка са настъпили промени във факторите, въз основа на които е определена тази сума на ДДС, и която цели да гарантира, че извършеното приспадане отразява тясно използването на стоките за целите на стопанската дейност, е механизъм за поправяне на тази сума към съответния минал момент, както отбелязва генералният адвокат в точка 28 от заключението си.
- 37 За сметка на това облагането по член 18, буква в) от Директивата за ДДС се опира не на констатация, че сумата на пълното или частично приспадане на ДДС при придобиването на стоките, задържани след преустановяването на облагаемата икономическа дейност, е по-голяма или по-малка от сумата, на която данъчнозадълженото лице е имало право, а на факта на осъществяването на нова облагаема доставка в деня на преустановяването на икономическата дейност.
- 38 При облагането по член 18, буква в) от Директивата за ДДС се отчитат измененията в стойността на активите през цялото време на използването им за целите на стопанската дейност, тъй като съгласно член 74 от Директивата за ДДС за доставки като посочените в член 18, буква в) от Директивата за ДДС данъчната основа е покупната цена на стоките или на сходни стоки, а при липса на покупна цена — себестойността, определена към датата на осъществяване на доставката. Данъчната основа на доставката в случай на преустановяване на облагаемата икономическа дейност е стойността на въпросните активи, определена към деня на преустановяването на дейността, поради което тази стойност отчита промяната на стойността на тези активи от датата на тяхното придобиване до датата на преустановяването на дейността (вж. по-специално решение от 8 май 2013 г., Маринов, C-142/12, EU:C:2013:292, т. 33).
- 39 За да се постигне целта на член 18, буква в) от Директивата за ДДС, а именно да се избегне възможността стоките, за които ДДС е подлежал на приспадане, да станат обект на необложено с данък крайно потребление вследствие на преустановяването на облагаемата икономическа дейност, и реално да се премахне всяко неравенство в областта на ДДС между потребителите, които закупуват стоките си от друго данъчно задължено лице, и потребителите, които ги придобиват в рамките на стопанската си дейност, облагането по член 18, буква в) от Директивата за ДДС трябва да се извършва, както отбелязва генералният адвокат в точка 34 от заключението си, винаги щом стоката, за която е приспаднал дължимият ДДС, още има остатъчна стойност към деня на преустановяването на облагаемата икономическа дейност, независимо какъв период е изтекъл от датата на придобиването ѝ до датата на преустановяването на дейността.
- 40 По изложените съображения на поставения въпрос следва да се отговори, че член 18, буква в) от Директивата за ДДС трябва да се тълкува в смисъл, че задържането на стоки от данъчнозадължено лице след преустановяване на облагаемата му икономическа дейност, когато дължимият за тези стоки ДДС е подлежал на приспадане при тяхното придобиване, може да се третира като възмездна доставка на стоки и да бъде обложено с ДДС, ако е изтекъл периодът на корекция по член 187 от Директивата за ДДС.

По съдебните разноски

- 41 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (десети състав) реши:

Член 18, буква в) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, изменена с Директива 2009/162/ЕС на Съвета от 22 декември 2009 г., трябва да се тълкува в смисъл, че задържането на стоки от данъчнозадължено лице след преустановяване на облагаемата му икономическа дейност, когато длъжимият за тези стоки данък върху добавената стойност е подлежал на приспадане при тяхното придобиване, може да се третира като възмездна доставка на стоки и да бъде обложено с данък върху добавената стойност, ако е изтекъл периодът на корекция по член 187 от Директива 2006/112, изменена с Директива 2009/162.

Подписи